

21170

CASTELLÓ D'EMPÚRIES, DIUMENGE 26 MAIG DEL 1935

Periòdic quinzenal de cultura, esports, excursionisme

Portantveu de l'entitat "ESPLAIS" de Castelló

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:

Carrer Prat de la Riba, número 9 — Telèfon, 9

COMPREU A LES CASES AQUÍ ANUNCIADES QUE SEREU MOLT BEN ATESOS I ESTALVIAPEU DINERS

**OMNIBUS DE JOSEP SALA
SERVEI FIGUERES - PERPIGNAN**

HORARI D'ESTIU

Sortides de Figueres (Hora espanyola)		7' —	11'30	14'30	18' —
Arribades a Perpignan (Hora francesa)		10' —	14'30	17'30	21' —
Sortides de Perpignan (Hora francesa)		8' —	12' —	15' —	18' —
Arribades a Figueres (Hora espanyola)		9' —	13' —	16' —	19' —

F U S T E R I A

Economia i bon gust

Sebastià Mundet

Castelló d'Empúries

CAFÉ NOVETATS

Els millors licors i aperitius

JOSEP CANET

Castelló d'Empúries

DISPONIBLE

Grans Magatzems de Mobles

CASA JUANDÓ

Elegància Solidesa-Economia

AVINGUDA REPÚBLICA, 19

FIGUERES

COMERÇ de GRANS

Fèlix Tibau

Castelló d'Empúries

● LA PALMA
Confiteria i Comestibles

JOAQUIM PUIG ESTEVE

CASTELLÓ D'EMPÚRIES

PRODUCTES LITURGICS

ROURA

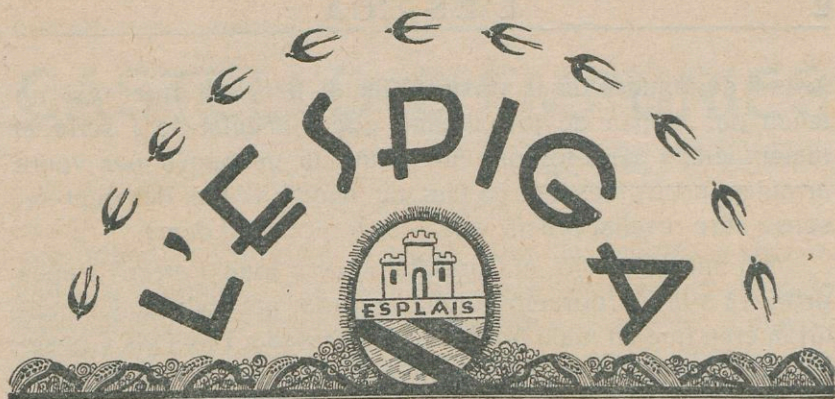
• FIGUERES •

"Els Rossinyols"

de Castelló d'Empúries

Cobla - Orquestra - Orquestrina

 PROVEU-DA

ANY II Castelló d'Empúries, Pasqua Granada del 1935 N.º 16

PORTANTVEU DELS «ESPLAIS»

VIDA CASTELLONINA

En la última sessió municipal tinguda el dia 26 proppassat es donà lectura a una comunicació de la Generalitat en la qual es sol·licitava manifestés l'Ajuntament quines eren les obres que considerava més urgents i necessàries en la nostra Vila, car sembla es va de ple a remeiar l'alur obrer que per tot arreu fa estralls i aquestes serien un miljà, en portar-se a terme, per a remeiar-lo en el possible en nostra Vila. Per unanimitat acordà aquesta Corporació Municipal posar en primer lloc, com a obra de capital interès la confecció d'un canal que anés des del «Trenc d'en Vinyes» fins a l'Estany, aportant per la seva part la quantitat de dues mil pessetes, corrent de part de la Generalitat el restant. Segonament, neteja del llit de la Muga i fer desaparèixer les illes existents amb la cooperació de quatre mil pessetes. Tercer: Construcció de Casernes adequades per a la Guàrdia Civil, posant pel seu compte l'edifici motiu de la reforma. Quart: Continuació del camí veïnal de Castelló vers Marsà, contribuint amb dues mil pessetes i el terreny que hagués d'expropiar-se.

Tant de bo es pogués dur a cap aquesta noble iniciativa de la Generalitat, que sens dubte de cap mena portaria a un

sens fi de famílies de la nostra Vila el benestar que avui no tenen per manca de jornal amb què alimentar-se i seria al mateix temps per a tothom un motiu de gaubança per veure arranjats problemes que de tant de temps venen debatent-se, sense altre resultat pràctic que l'esperança d'un demà.

En finir la sessió, el Conseller senyor Joan Farreró Fajula proposà a la Corporació volgués acordar restablir al Cementiri la creu que en mala hora fou arrabassada, i tots els Consellers per unanimitat manifestaren que amb tot i volguer cada un d'ells el mateix, doncs en lamenten l'arrabassament, no poden oficialment prendre aquest acord, donant-se amb això per satisfet el senyor Farreró, aixecant-se tot seguit la sessió.

FORMENT

A una gentil esplaista

*Perquè t'empolves la cara?
perquè t'hi poses colors
quan el bes de l'aigua fresca
et formoseix molt millor?*

*Deixa la capsa dels pólvors
la barreta de carmí
que ta faç gràcil i bella
és com rosa a mig obrir.*

*Deix la calda de la cambra
apropat envers la font
i l'aigua fresca i gemada
frueix-la per cara i front.*

*Si una rosa, qualsevulla
gran artista la pintés
amb molta cura i destressa
fóra més bella després?*

*Perdria la formosura
que ni semblaria flor
i no restaria en ella
ni fragància, ni finor.*

*Deixa la capsa dels pólvors
tu que ets bona i humil
i ta faç agraciada
serà més bella i gentil.*

Jo. Más

CASTELLO D'EMPÚRIES

(APUNTS HISTORICS)

(Continuació)

que oriund de Narbona, prengué carta de naturalesa segons una acta d'admissió a la ciutadania i que porta la data del 6 de juliol de 1353. Per fi s'acabà la construcció en 1381 i quedà senzilla, severa i grandiosa com el segle i com els homes que la construïren.

En aquest oasi de pau on l'esperit s'aquieta i a les turbulències del cor subsisteix un dolç benestar, en els últims anys de l'Edat Mitjana el viatger podia oïr dessora aquesta nau severa i grandiosa el chor, en el qual tota una comunitat entonava el reposat cant gregorià. Tots els dies a l'amagar-se el sol ressonaven en les altes i macisses tramades les tristes i melangioses notes d'uns cants litúrgics, pregària al Déu Totpoderós de la societat abatuda per l'infortuni. Tot als acords potents d'una orga que sapigué emportar-se'n fama d'excel·lent. Aquesta orga d'un crescut valor material i de reconegut mèrit artístic, fou restaurada l'any 1484 pel tècnic francès M. Durbàn...

Aquest chor era tot de pedra de «silleria» i hi havia en ell 64 seients de noguer i un petit lloc per als músics; tot en ell respirava riquesa i despertava admiració, en consonància amb la grandiositat i magnificència del temple. Pels seus seients famosos, pel bellíssim que era tot ell i per la seva gran vàlua artística, podia competir amb els de les més grans catedrals. En els respatlles i els bracers de dits seients arribaren a l'inconcebible l'ingeni i les mans dels artistes que ho plasmaren, els quals com quasi tots els autors del més solemne i gran de l'Edat Mitjana no deixaren a la posteritat el record del seu nom. Aquests 64 artístics i valuosos seients foren totalment destruïts pels soldats francesos l'any 1796...

Els punys es clouen en contracció rabiosa al pensar en aquesta crudel i salvatge invasió francesa (1796) que tant deplorables senyals deixà estampats en aquest temple summum d'art i de fe. Entraren en la nostra vila com en un país con-

quistat, mentre els pobres habitants, temorencs, fugien a la seva vista, abandonant-ho tot. De l'església en formaren una gran «ranxeria», cremant altars, sants i totes les fustes que trobaren; enrunaren i destruïren el magnífic chor de «silleria». Unicament es salvà l'altar de N.^a S.^a dels Dolors, per la precaució que tingueren els castellanins abans d'abandonar el poble, d'omplir-lo completament d'herba; tot i que la seva cavalleria era nombrosa i que permanesqueren molt temps en nostra vila no pogueren acabar-se-la, salvant-se i restant així intacte l'antiquíssim altar.

Res fou suficient per a contenir aquells vàndals que apellidant-se cristians feien estelles de tot ço que portava signe o marca de cristianisme. Invadiren el temple com s'assalta un castell que per molt temps s'ha oposat als seus atacs; entren, destrueixen, cremen i assolen, i res satisfà les seves venjances impies. De vint-i-cinc altars, feta excepció del de N.^a S.^a dels Dolors, cap en restà en peu; les imatges desaparegueren totes. L'altar major, de marbre pur, i del que més avall parlarem, el destroçaren en gran part i mutilaren quasi totes les seves figures; la seva piqueta destructora es dirigia particularment a les imatges del Crist, deixant-ne sols una amb cap: la del sant sepulcre. Una aranya molt gran de bronze, les grans calaixeres de noguer de la sagristia, uns bonics bancs amb respatlles de la sala particular, l'arxiu de la Comunitat, i sobretot uns bancs també amb respatlles, de la Puríssima Sang, molt valuosos, tots daurats amb or pols, especial ornament de l'església, tot fou destruït i cremat.

Amb el constant cuinar els «ranxos» per la tropa quedà fumada o ennegrida tota l'església, i per reparar-la la tenyiren tal com la veiem actualment, fent-li perdre tot aquell mèrit, recolliment i gravetat que excitava la seva obra al natural.

Anteriorment a ço que acabem de relatar, una altra invasió s'emportà 16 campanes i la seva ferotgia destructora arribà fins al punt d'haver practicat tres mines socavant els fonaments amb l'ànim de volar el temple; el que pogué evitar-se mitjançant el pagament d'una crescutíssima quantitat exigida pel mariscal Hoquinourt, cap de les tropes invasores. Per satisfer aquestes criminals exigències i a fi de salvar tan notable monument, fou precís vendre el ric tresor d'alhajes de plata de la mateixa església.

(Continuarà)

PERGAMÍ

FILOSOFIA DE LA VIDA

La conducta de la joventut, temps de la vida de l'home, en què aquest sent dintre llurs venes la circulació forta de la sang viva i pròspera, en què en llur pensament hi tenen cabuda totes les il·lusions, en el què llur cor té més tendència a tota classe d'afeccions, és la brúixula, és la norma, és l'argument sòlid, per a pronosticar el futur home del proper demà.

D'un jove sense coneixement, sense respecte, sens dubte, no cal esperar-ne sinó un home, que lluny d'ésser profitós, serà perjudicial a la família i a la societat, puix que és cert, que sense coneixement i respecte no pot haver-hi amor i sense aquest no existeix l'eficàcia possible. Quan es coneix una persona o cosa, quan s'aprècia la seva vàlua, neix en nosaltres el respecte i a mesura que va augmentant aquest coneixement, creix també el respecte fins a convertir-se aquest en amor i, digueu-me, de què no és possible aquest? Poden ésser grans els obstacles, poden ésser grosses les contrarietats, que quan l'amor existeix, que quan la verdadera estimació és el motiu principal que ens impulsa a la consecució de la persona o cosa estimada, no planyent-hi els sacrificis i posant en pràctica tot quant està al nostre abast, fem que els més grans obstacles s'esvaeixin i s'enruni la més gegantina muntanya de les contrarietats.

Una prova ben palesa la tenim en els Esplais: perquè els coneixem i respectem, estimem als Esplais, i perquè els estimem hem posat tot el nostre esforç i tota la nostra voluntat per a obtenir els èxits evidents en el seu fi secundari: esports i cultura, i pel mateix coneixement, respecte i estimació tant de l'entitat com de nosaltres mateixos obtindrem el fi principal: ressorgiment de la joventut, ara, i després del poble de Castelló. Quin horitzó és aquest del ressorgiment de la joventut, per a què nosaltres amb la força de la nostra voluntat i de les nostres obres dirigim la nau de les nostres il·lusions i dels nostres afectes envers ell! Quin fonament més segur, quin argument més concloent per a dir que el jovent d'avui dia, serà l'home vertader i profitós del demà!

Quin no seria el pervindre de Castelló si en tots i cada un dels esplaistes, fos aquest el que motivés els batecs del seu cor i predominés en les seves reflexions de la seva pensa! Esplaistes, aquest és un fi, que pel noble i lloable és molt costós, però no defallim, tenim els Esplais que ens dirigeixen i amb la fermesa de la nostra voluntat i amb aquesta il·lusió predominant, destruint tot impediment, ho obtindrem amb satisfacció nostra i orgull del poble de Castelló.

Col·laboració espontània

En atent carta particular som pregats de trametre la següent lletra:

Sr. Redactor *Pergamí*:

Llegint L'ESPIGA n.º 15, he vist en els seus apunts històrics sobre Castelló que resulta bastant problemàtic que la nostra església sigui incompleta.

Segons el meu parer no ho és gens ni mica de problemàtic car ho diuen bé els seus campanars. Més a més si alguna vegada ha estat damunt el taulat haurà pogut veure que la barana que rodeja l'àbsis devia continuar tot el vol de l'edifici. També demostra el mateix la façana, car una portalada tan admirable no pot tenir per remat aquella paret tan llisa en la que hi ha oberta el finestral circular. El que a mi em sembla problemàtic és que els campanars tinguessin d'acabar amb punxa. Crec, doncs, amb això demostrat que la seva expressió final no és del tot exacte. El saluda atentment el seu S. S

Jaho-Crech

Contesta del Redactor *Pergamí* a *Jaho-Crech*:

Distingit Sr.

Follament enemic de controvèrsies, contestaré a la vostra observació solament perquè no prenguessiu a descortesia el silenci del vostre escrit.

Començaré per ço últim que dieu; a vós us sembla problemàtic que els campanars tinguessin d'acabar amb punta. Jo sols m'he limitat a transcriure el que diu Pella i Forgas en la seva «Historia del Ampurdán», en la pàgina 279; no vos mereix prou consideració, respecte i confiança un Pella i Forgas? Em parreu també de la barana que hi ha a l'àbsis de l'Església i en L'ESPIGA a que feu referència jo no en parlava per res. Oh! i ja ho sabeu si havia de continuar voltant tota l'Església? Podeu assegurar-ho? El que heu de fer és suposar-ho i ja esteu en el terreny del problemàtic.

Es en aquest mot, «problemàtic», que baseu les vostres objeccions i això cau de plè pel seu pes mateix. Perquè en història tot ho és de problemàtic, amic. Història és sinònim de temps reculats, d'èpoques pretèrites; i per la lògica raó de no haver viscut en aquells anys tan allunyats de nosaltres no podem assegurar el que pensaven i volien els homes de llavors.

En el fons m'ha complagut la vostra lletra oberta, puix em demostra que hi ha qui es preocupa i s'interessa per les coses del nostre poble, tan evocadores, tan interessants i tan descuidades per no dir ignorades de molts castellanins. Disposeu.

Pergamí.

ESPORTIVES

FUTBOL

ATLÉTIC F. C. , 1 - ESPLAIS F. C., 0

El diumenge, dia 26, va tenir lloc en el nostre camp el primer partit del torneig «Copa Monell». Fou un vertader matx de campionat, els Esplais mereixien guanyar almenys per 4 gols però la falta de compenetració i més que tot la precipitació del davanter centre i els dos interiors feren nules les grans jugades i repartiment de joc dels mitjos. A excepció de la tripleta central els altres feren un gran partit, cal remarcar la labor del porter que feu unes grans parades i l'únic gol que li passà era un xut a tres metres de la porta fort i ras a l'angle i per tant imparable.

Els figuerencs poden estar contents de la sort que els protegí, no s'ho creien poder apuntar-se els doncs punts, doncs el domini fou sempre dels Esplais L'àrbitre Sr. Humbert pecà de poca vista, imparcial i bé en general

ESPLAIS F. C. (B), 6 - VILASACRA F. C., 1

Va celebrar-se en el nostre camp, el dia de l'Ascensió, un partit amistós entre els esmentats equips. Fou un matx mogut i agradable degut a l'afició de l'equip visitant. Certament que es notava la manca de joc, puix que per ésser novells els faltava la compenetració. El resultat fou just ja que en tot el partit va notar-se el domini dels locals. El combinat fet per l'entrenador donà el seu resultat, puix que es veié les bones condicions d'alguns elements nous i joves que, amb el degut entrenament, podran ingressar al primer equip.

F. C. DARNIUS, 1 - ESPLAIS F. C., 0

Aquest segon partit del torneig «Copa Monell» fou jugat a un tren molt ràpid, degut a la vivesa dels locals. El resultat de 1 a 0 fou just, ja que cal confesar que el domini era força d'ells, encara que pot dir-se, nosaltres jugàrem amb nou jugadors, puix l'un per lesió no va fer res i l'altre degut a no estar acostumat al lloc de defensa en la 1.ª part i per falta d'entrenament en la 2.ª va ésser poca la seva actuació. Dels locals el millor l'ala esquerra i dels nostres cal ressaltar la brillant actuació del nostre porter i d'en Buscarons en la 2.ª part que actuava de defensa.

ELS DOS AMORS

¡Pobre *Let!* Quin sacrifici no faria per tal d'arrencar del llit del dolor a la seva jove esposa Balbina? Ho havien provat tot endebades. Hom li recomanà eficaçment infusions de *Gerts*, planta que en aquelles fondes valls no hi arrela, però que allà dalt, als encimbellats i salvatges pics de Sant Miquel, hom n'hi havia hagut vist de brotats. Arrapant-se com rampinell per aquells grenys, pujaria a cercar-la el diumenge, per a no perdre hores de treball i podria baixar també qualsevol peça de caça, si a tret es posava.

Dormir? ¡Ell pla que reposà la nit del dissabte pobre *Let!*

Les dues d'aquell matí fred de primavera calmosament devallaven del ja llunyà cloquer parroquial, quan resava el «A Déu m'encoman», part d'allà del «Molí del Compte Arnau», vora la font gasosa, seguit dels fidels cans llebrers *Samiros* i *Muléy*, i penjats a l'espatlla l'escopeta central novenca, devotament conservada, i el sarró de tires de cuir, teixit per les expertes mans de l'amorosa Balbina. Abans d'endinçar-se boscos enllà, castanyedes amunt, en el lloc on es perd l'esguard de la blanca esglesiola, ara argentada per la lluna, s'hi girà com de consuetut; ¡amb quin fervor resaria avui l'acostumada *Salve* de comiat a la Verge del Remei, Patrona de la Vall! I trescant sempre amunt, passen les hores fadigoses per a tramuntar al «Servià de Santes Creus», des d'on obira els encimbellats penyalars del gegant promontori, rosats ja pels raigs del sol ixent. A l'altra banda d'afrau, enmig de la serralada d'enfront, mig amagada pel verd fullatge, sembla sortir a saludar-lo el seu «Mas Les Ramelleres». Ja fa molt que trasteja per Sant Miquel. Cerca d'ací i d'allà, plè d'angoixa, amunt i avall: els anhelats *Gerts* no han sortit de la mare terra encara. ¡De cop! ¡Resten en suspens tots els seus sentits; els concentra a les seves oïdes que afina com mai! ¡I és clar que ho és el primer toc de l'Ofici, que allà baix, al fons de l'afrau, va a celebrar-se en la Parroquia de Sant Pere! ¡Ell passar un diumenge sense oir Missa? ¡No ho creguéssiu pas! Mai com en aquest cas, el temps és or! Dins un matoll arranyocat, amaga l'arma i el sarró preuats.

¡Heu vist, en temps de glaces, desprendres de la cinglera una llamborda roquenya i rodolar furiosament rostos avall, saltant avencs

i cimes, obrint-se pas, esberlant i mig-partint les alzines i roures que s'oposen al seu davallar? ¡Tal és la cursa del pobre *Let*! Bon troç mancava encara, quan oï clarament el darrer toc. Ardit i sense frè, repren novament l'embranchida cap a la plana, ja que el temps aprèmia. Jo no sé com arribà a l'Església, més hi arribà sense els cans que ho s'havien cançat o perdut, i amb temps per no *escabotar* la missa, cosa que l'omplí de goig.

Finit l'ofici, i ja sense neguits, demanà per a unir-se íntima i amorosament amb Déu Eucaristia, aquest Déu sempre i a tothora ben disposat per a refrigeri del cor dels homes de bona voluntat. Es fàcil comprendre la gràcia que li demanaria.

I amunt altra vegada; en el sarró l'esperava el companyatge. Ja quasi tornava ésser a dalt. Escorcollava afanyosament els matorrals per tots indrets, cercant els volguts estris que amb la pressa entaforà no sapigué on. Si de moment no els trobà, en canvi, ¡mireu quina formosa garba de *Gerts* florits s'oferí al seu esguard! ¡oh, gràcies, Mare meva del Remei! Ja no es recordà de res més sinó volar, fos com fos, a l'espona del llit de la seva bona esposa, on l'esperaven també els tendres bracets de la seva xamosa filleta *Bobes*, que llagrimellant, anyoradiça, se li penjà al coll. Serien les 5 de la tarda quan aquella santa cristiana, la bona veïna Teresa, li serví aliment...

Era un lema tan vulgar com poc practicat el del pobre *Let* (que avui, Déu perdó) «Un sol Déu i una sola esposa».

JHON.

LLAPIS ROIG

Jaho-Crech. - El teu article tracta un assumpte ja descrit per un altre col·laborador no fa pas gaire temps i sembla inspirat pel mateix tema. Es, doncs, poc interessant.

Pergamí. - Així ningú s'enfadará; perdona la intromisió i avant i crits o millor diré avant i sempre avant.

Jhon. - Es més adient, encara que sigui molt usat [el títol que anem usant; allò molts no ho capirien.

Aresta. - A allò del rellotge hi podries afegir que si no hi haguessin lloques no hi hauria polls. Fort i dret al bulto.

Hands. - Avui la teva crònica esportiva és concreta, imparcial com sempre tal volta massa melosa. Veurem si dóna resultat, encara que crec que sí.

NOVES

● Es altra volta entre nosaltres l'esplaista model i excel·lent futbolista N'Andreu Brugués, estudiant de Dret a la Universitat de Barcelona. Benvingut sigui l'amic.

● El dia 2, primer diumenge de juny, tornarem a veure altra volta pels nostres carrers l'animació de les grans solemnitats religioses amb motiu de celebrar la processó de conclusió del Mes de Maria. Mereixen una especial menció les noies de nostra vila que hi acudiren gairebé totes sense distinció.

● El proppassat dia 2 de juny tingué lloc la Comunió Solemne dels nois i noies de la parròquia que com tots els anys constituí un esdeveniment. Tot el dia i per tots els indrets eren motiu d'especial predilecció els infants, herois de la diada.

● Ja restablert de la seva malaltia ha sortit per uns dies de descans el nostre company en Lluís Planas, el qual en acomiadar-se de nosaltres, ha promès no perllongar per molt temps la seva absència, car vol prendre part activa, encara, en alguns partits de torneig futbolístic.

● Cada dia creix més l'animació entre la nostra joventut, traduint-se en fets ben falaguers, com són: la compra de les xarxes per les portes del Camp d'Esports; l'adquisició del vestuari pel reserva; la prompte construcció de les casetes vestidors amb el corresponent departament per a dutxes i la instal·lació de seients tot voltant del camp. Els treballs que això reporta seran fets desinteressadament pels nostres mateixos esplaistes en hores apropòsit, tal com feren en la tanca del mateix. Cal tenir-ho tot a punt per la Festa Major que s'apropa.

● Hem rebut un número de la publicació gironina «Alba», portantveu de les Benjamines i Aspirants, que palesa llur activitat. Ens plau i establim el canvi.

ESQUITXOS

▲ Entrenant-se en el camp d'esports, un jove va trobar-se a faltar una prenda. Les recerques de moment eren infructuoses, però com que ja hem dit sempre que teníem de tot, fins detectives, això donà per resultat la troballa de dita prenda. Felicitem a l'anònim detectiu i una altra volta acudirem tot seguit amb ell.

▲ Referent a l'anterior esquitx devem fer avinent, que si es torna a repetir un «robo» d'aquesta mena, serem inexhorables, per quan no podem permetre que si un infant, tot i no essent esplaista el deixem entrar en el camp, abusant de la nostra benevolència, ens demostrí les seves qualitats de «rap-penat». Més que a ell, és als seus pares, als quals fem arribar el nostre crit d'alerta, car no és pas solament aquesta la única malifeta d'ell i del mateix gènere.

▲ Qui ho deia que no hi havia suplent de porter en el nostre equip? No vegereu el dia de l'Ascensió aquell petit porteret, defensant la meta dels Esplais amb llum als ulls i força al braç contra els impetuosos atacs del Vilasacra? Ara, senyor Febrer, no xillis tant, perquè et poden desbancar?

▲ I doncs què? Després del primer partit de campionat i del jugat pel reserva, no es podria arribar a conjuminar un equip invencible? En l'equip B. n'hi ha algun que val; en el primer n'hi ha algun que no tant. No es podria fer una combinació sense que ningú s'enfadés? Ho desitgem pel bé de l'equip. El seleccionador té la paraula.

▲ Les fotos de la nostra excursió a Mallorca han arribat; menys mal que l'espera ha estat afavorida amb una gran munió de proves. Fins a vint arriben les diferents postals, alguna ben reixida. Qui en vulgui que en demani; són a 0'50 pessetes les postals i a 5 pessetes les ampliacions.

▲ Tot mirant les fotos de Mallorca, hi ha hagut algun jove que no s'hi ha vist. Potser es va posar darrera l'aparell, o potser seria millor creure que on érem nosaltres ell no hi era.

▲ Especulació. D'aquesta malaltia hi ha qui en pateix, puix ens havem trobat que algú que es feu soci de l'Entitat, per afavorir-se de la rebaixa per anar a Mallorca, ara s'ha donat de baixa. Però com que no tenim pa a l'ull, resulta que els havem «clisat» a l'instant. Per contra, alguns altres han ingresat a les nostres files precisament en retornar de Mallorca. obirant, no el que fa referència a pessetes, sinó el dictat de llur consciència i el bé de la nostra joventut; això és d'homes que pensen.

PASSATEMPS

TARJA

ANNA GALIS NATAGESE

LIMA (PERÚ)

Combinar aquestes lletres de manera que donin el nom d'una sardana i el nom i cognom de l'autor.

PROBLEMA

Quines són les quatre quantitats que sumades donen 350 i que sumades, restades, multiplicades o dividides cada una per sí, amb el n° 4, donen sempre 56.

AMBIDEXTE

- animal
 a les regadores n'hi ha

FUGA DE VOCALS

Q..n r.pl.g. l. f.rm.g.
 n. t'.ss.nt.s . l. b.g.

COMPRIMIT

Cn LL LL LL

GEROGLÍFIC

LLAN

BALDUFA NUMÉRICA

- 12 - Nota musical
 65 - Planta
 123456 - Poble català
 15462 - N'hi ha de major
 6532 - Teixit
 153 - Al fetge
 32 - Nota musical
 1 - Consonant

ACUDITS

- Com et van aquestes ulleres negres?
 - No!, molt malament, d'ençà que les porto que ho veig tot negre.

Entre enamorats:

- Pensaràs amb mi?
 - Si, pensaré per tu.

SEMBLANCES

En que s'assembla un còmic dolent amb un caramelo.

En que s'assembla un empleat d'estació amb una modista.

JONH.

SOLUCIONS AL NÚMERO PASSAT:

TARJA: Festa Majonera. - VAGA DE VOCALS: Qui té bon paidor, pot menjar molt i bo - ENDEVINALLA: Besalú. - XARADA: Mamut. CONVERSA: Nata. - LOGOGRAF: Armengol. - FUGA DE CONSONANTS: No tot en el món, són flors i violes. - AFORÍSTIC: De tard o de lluny, Corpus és el Juny.

HAN ENVIAT SOLUCIONS:

Sebastià Ungè, Pere Amiel, Pere Marcos, Josep Calvet, de Castelló. Montserrat Vendrell i Assumpció Raventós, de Begues (Barna). Jaume Canet i Anna Canet, de Palamós. Miquel Albert, de Olesa.

MERCERIA
LES MILLORS NOVELTATS
ALS PREUS MES BAIXOS

VIDUA RIERA

EXTENS ASSORTIMENT

CARRER DELS CABRITS

• Castelló d'Empúries •

RADIO per a totes les ondes i per a
tots els corrents, solament amb els
SUPERHETERODINS

«EMERSON» i «COLONIAL»
PREUS LIMITATS.

F. Montalat

F. MACÀ 4 HOSPITALET

ACURAT TALLER MECANIC

Gonçal Prats

Castelló d'Empúries

SASTRERIA "MODEL"
DE

J. OLIVERAS

TRAJOS A MIDA PER A HOMES
I SENYORES.

GRAN XIC. — ELEGÀNCIA.

Carrer Agramont, 2
CASTELLÓ D'EMPÚRIES

EXCURSIONISTES!

FUTBOLISTES!

Pels vostres viatges dirigiu-vos a

Autos Amadeu Ruiz

PORT DE LA SELVA - TEL. 11

NO HO OBLIDEU!!

FERRETERIA

ANDREU SUÑER

Rambla, 3 i 4 Girona, 25 Tel.éf. 116

FIGUERES

Es la més important de la comarca

Fusteria Mecànica

de

JOSEP GENIS

Bons preus, promptitud i solidès

CASTELLÓ D'EMPÚRIES

Les millors noveltats per a
PRIMAVERA I ISTIU
no dubri que les trobarà als

Magatzems Fortunet

de FIGUERES

Extens assortit en Abrics per a Home i Senyora
TANCAT ELS DIES FESTIUS

AUTOS GREGORI

FIGUERES

Servei diari de Castelló a Figueres-Roses-Cadaqués.
Cotxes Pullmans per a grans excursions. ♦ Taxis.

Plaça Pi Margall, 4 - Telèfon 30 - FIGUERES

EL VI DE QUINA

Portolà

és el més conegut, més
aperitiu i més econòmic

♦ ♦ ♦ ♦

Farmàcia Portolà
FIGUERES

COMESTIBLES I MOLTS ALTRES
OBJECTES ♦ Acreditada casa de

Constantí Fontelara

Castelló d'Empúries

Rosa Sala Saló

Us ofereix «Calats» de màquina,
perfectes, ràpids, variats. —

Molt econòmics

Plaça del 14 d'abril, n.º 3
CASTELLÓ D'EMPÚRIES

BANC DE FIGUERES

de Ll. Vergés Vilanova

Canvi de monedes, Pagament de
cupons, Compra-venda de valors
i demés operacions de banca.

Plaça Pi i Margall (La Palmera)
FIGUERES

CLÍNICA DENTAL

LL. COLL DE CENDRA, ODONTÒLEG

Consultes de 9 a 1 del matí i de 3 a 7 de la tarda

Rambla, 31 - Telèfon 131

FIGUERES